

Pełny skład

W dniu 5 lipca 2006 r. Sąd Pierwszej Instancji zdecydował zgodnie z art. 32 § 1 akapit drugi regulaminu, że jeżeli po wyznaczeniu rzecznika generalnego na podstawie art. 17 regulaminu liczba sędziów w pełnym składzie Sądu jest parzysta, ustaloną kolejnością, stosowaną przez trzy lata, czyli okres, na który wybierani są prezesi izb złożonych z pięciu sędziów, według której prezes Sądu wyznacza sędziego, który nie weźmie udziału w rozstrzygnięciu sprawy, jest odwrócony porządek pierwszeństwa ustalony na podstawie starszeństwa służbowego, zgodnie z art. 6 regulaminu, chyba że sędzia wyznaczony w ten sposób jest sędzią sprawozdawcą. W tym przypadku wyznaczony zostanie sędzia, który zgodnie z porządkiem pierwszeństwa znajduje się bezpośrednio przed nim.

Wyznaczenie sędziego do zastępowania prezesa Sądu przy rozpatrywaniu wniosków o zarządzanie środkami tymczasowymi

W dniu 5 lipca 2006 r. Sąd Pierwszej Instancji podjął, zgodnie z art. 106 regulaminu, decyzję o wyznaczeniu, na okres od 1 października 2006 r. do 31 sierpnia 2007 r., prezesa izby M. Vilarasa do zastępowania prezesa Sądu przy rozpatrywaniu wniosków o zarządzanie środkami tymczasowymi w przypadku, gdy prezes Sądu jest nieobecny lub nie może uczestniczyć w obradach.

Kryteria przydzielania spraw izbom

W dniu 5 lipca 2006 r. Sąd Pierwszej Instancji ustanowił zgodnie z art. 12 regulaminu, na okres od 1 października 2006 do 31 sierpnia 2007 r., następujące kryteria przydzielania spraw izbom:

1. Sprawy są przydzielane izbom złożonym z trzech sędziów niezwłocznie po wniesieniu skargi i bez uszczerbku dla uprzedniego stosowania art. 14 i 51 regulaminu.
2. Sprawy są rozdzielane między izby według czterech odrębnych porządków kolejności, zgodnych z kolejnością rejestracji spraw w sekretariacie:
 - dla spraw dotyczących stosowania reguł konkurencji odnoszących się do przedsiębiorstw, przepisów dotyczących przyznawania pomocy udzielanej przez państwa oraz przepisów dotyczących handlowych środków ochronnych;
 - dla spraw z dziedziny prawa własności intelektualnej, o których mowa w art. 130 § 1 regulaminu;
 - dla pozostałych spraw.

W ramach wspomnianych porządków kolejności pierwsza izba nie będzie brana pod uwagę przy co piątej zmianie.

Prezes Sądu Pierwszej Instancji może odstąpić od tych porządków kolejności w celu uwzględnienia powiązania między niektórymi sprawami lub w celu zapewnienia zrównoważonego podziału pracy.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 7 czerwca 2006 r. — UFEX i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-613/97) ⁽¹⁾

(Pomoc państwa — Sektor pocztowy — Przedsiębiorstwo publiczne, na którym spoczywa obowiązek świadczenia usług w ogólnym interesie gospodarczym — Wsparcie logistyczne i handlowe udzielone spółce zależnej nieprowadzącej działalności na rynku zmonopolizowanym — Odwołanie — Przekazanie sprawy przez Trybunał do ponownego rozpoznania)

(2006/C 190/25)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Union française de l'express (UFEX) (Roissy-en-France, Francja), DHL International SA (Roissy-en-France), Federal express international (Francja) SNC (Gennevilliers, Francja) i CRIE SA (Asnières, Francja) (*Przedstawiciele:* adwokaci É. Morgan de Rivery i J. Derenne)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (*Przedstawiciele:* pełnomocnicy G. Rozet i D. Triantafyllou)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Republika Francuska (*Przedstawiciele:* pełnomocnicy G. de Bergues, R. Abraham i F. Million), Chronopost SA (Issy-les-Moulineaux, Francja) (*Przedstawiciele:* adwokaci V. Bouaziz Torron i D. Berlin) i La Poste (Paryż, Francja) (*Przedstawiciel:* adwokat H. Lehman)

Przedmiot sprawy

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 98/365/WE z dnia 1 października 1997 r. w sprawie pomocy udzielonej przez Francję SFMI-Chronopost (Dz.U. 1998, L 164, str. 37)

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji 98/365/WE z dnia 1 października 1997 r. w sprawie pomocy przyznanej SFMI Chronopost przez Francję w zakresie, w jakim stwierdza, że ani wsparcie logistyczne i handlowe udzielone przez La Poste swojej spółce zależnej SFMI Chronopost, ani przeniesienie klientów usługi Postalex nie stanowią pomocy państwa na rzecz SFMI Chronopost.

- 2) Komisja zostaje obciążona własnymi kosztami oraz kosztami skarżących w 75 %, z wyłączeniem kosztów poniesionych wskutek interwencji przed Sądem i Trybunałem.
- 3) Strony skarżące zostają obciążone pozostałą częścią własnych kosztów poniesionych w postępowaniu przed Sądem i Trybunałem.
- 4) Republika Francuska, Chronopost i La Poste zostają obciążone własnymi kosztami poniesionymi w postępowaniu przed Sądem i Trybunałem.

(¹) Dz.U. C 72 z 7.3.1998

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 7 czerwca 2006 r.
— **Österreichische Postsparkasse i Bank für Arbeit und Wirtschaft przeciwko Komisji**

(Sprawy połączone T-213/01 i T-214/01) (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Konkurencja — Rozporządzenie nr 17 — Rozporządzenie (WE) nr 2842/98 — Decyzja 2001/462/WE, EWWiS — Funkcjonariusz ds. przesłuchań — Akt wywołujący skutki prawne — Dopuszczalność — Uzasadniony interes — Legitymacja wnioskodawcy lub składającego skargę do Komisji — Będący nabywcą towarów lub usług klient końcowy — Dostęp do pisma w sprawie przedstawienia zarzutów — Informacje poufne — Wystarczający interes)

(2006/C 190/26)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Österreichische Postsparkasse AG (Wiedeń, Austria) (Przedstawiciele: początkowo adwokaci M. Klusmann, F. Wiemer i A. Reidlinger, a następnie adwokat H. J. Niemeyer) i Bank für Arbeit und Wirtschaft AG (Wiedeń) (Przedstawiciel: adwokat H. J. Niemeyer)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: pełnomocnik S. Rating)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji funkcjonariusza ds. przesłuchań, odpowiednio, z dnia 9 sierpnia 2001 r. i 25 lipca 2001 r. o przekazaniu austriackiej partii politycznej (Freiheitliche Partei Österreichs) jawnych wersji pism w sprawie przedsta-

wienia zarzutów dotyczących postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE w przedmiocie ustalenia taryf prowizji i opłat bankowych (COMP/36.571 Österreichische Banken)

Sentencja wyroku

- 1) Skargi zostają oddalone.
- 2) Skarżące poniosą dwie trzecie kosztów związanych z postępowaniem głównym oraz całość kosztów związanych z postępowaniem o zastosowanie środka tymczasowego.
- 3) Komisja poniesie jedną trzecią kosztów związanych z postępowaniem głównym.

(¹) Dz.U. C 331 z 24.11.2001

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 6 czerwca 2006 r.
— **Girardot przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich**

(Sprawa T-10/02) (¹)

(Urzędnicy — Pracownik tymczasowy — Niezgodne z prawem odrzucenie kandydatury — Uchylenie — Przywrócenie stanu rzeczy sprzed zdarzenia niezgodnego z prawem — Stosowne odszkodowanie pieniężne — Utrata szansy obsadzenia wolnego stanowiska — Ocena ex quo et bono)

(2006/C 190/27)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Marie-Claude Girardot (L'Hay-les-Roses, Francja) (Przedstawiciele: N. Lhoëst i É. Schieter de Lophem, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: początkowo F. Clotuche-Duvieusart, L. Lozano Palcios i H. Tserepa-Lacombe, następnie F. Clotuche-Duvieusart i H. Tserepa-Lacombe, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Ustalenie wysokości słusznego odszkodowania pieniężnego należnego od Komisji na rzecz M.-C. Girardot zgodnie z wyrokiem Sądu Pierwszej Instancji z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie T-10/02 Girardot przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (RecFP, str. I-A-109 i II-483)